

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1281**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2014/245/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/245/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Brazylii dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Brazylii nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrzając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Brazylii z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Brazylii nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Ramy Brazylii nie uznają wprost perspektyw ratingowych za pozycję odrębną i różną od ratingu kredytowego, lecz brazylijska Komisja Papierów Wartościowych i Giełd (Comissão de Valores Mobiliários) wymaga, aby przy formułowaniu perspektyw ratingowych spełnione były wszystkie te same wymogi, które mają zastosowanie do odnośnych ratingów kredytowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/245/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 65).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii przewidują wymóg ustanowienia przez agencje ratingowe odpowiednich i skutecznych procedur organizacyjnych i administracyjnych w celu zapobiegania wszelkim konfliktom interesów, ich wykrywania, eliminowania, korygowania i ujawniania. W ramach prawnych i nadzorczych Brazylii nie wymaga się jednak wprost, aby agencje ratingowe uwzględniały konflikty interesów dotyczące akcjonariuszy. W rezultacie nie ma zakazu wystawiania ratingu kredytowego w sytuacji, gdy członek zarządu agencji ratingowej lub akcjonariusz posiadający w agencji ratingowej więcej niż 10 % akcji lub praw głosu posiada ponad 10 % akcji w ocenianym podmiocie. Nie obowiązuje również zakaz świadczenia przez osoby fizyczne lub podmioty, które posiadają ponad 5 % akcji lub praw głosu w agencji ratingowej, usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu ocenianego przez daną agencję ratingową.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii zapewniają ochronę przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii nie zobowiązują agencji ratingowych do informowania ocenianego podmiotu przed publikacją ratingu kredytowego.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Chociaż w ramach prawnych i nadzorczych Brazylii przewidziano, że agencja ratingowa powinna ujawniać organowi regulacyjnemu i rynkowi wszelkie istotne zmiany w stosowanych przez siebie metodach, nie przewidziano w nich jednak wymogów, zgodnie z którymi agencje ratingowe mają konsultować zmiany w swoich metodach lub korygować ewentualne błędy w tych metodach. Chociaż istnieje wymóg informowania o zakresie ocenianych podmiotów, na które wpływa zmiana metody, brak jest wymogu wyjaśniania przyczyn tych zmian ani powiadamiania o nich organu nadzoru.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zaostrożono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii zawierają wymóg, zgodnie z którym w sprawozdaniach z ratingu kredytowego uwzględnia się metody stosowane do określenia ratingu kredytowego, aby zapewnić stronom zewnętrznym możliwość zrozumienia powodów, jakimi kierowano się przy wystawianiu ratingu. Ponadto nie ma wymogu wskazywania, że rating kredytowy stanowi opinię agencji i że można się na nim opierać jedynie w ograniczonym stopniu.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Chociaż Comissão de Valores Mobiliários może zażądać informacji w ramach swoich działań nadzorczych, w ramach prawnych i nadzorczych Brazylii nie przewidziano w sposób systemowy wymogu zobowiązującego agencje ratingowe do udostępniania polityki cenowej organom nadzoru lub podawania jej do wiadomości publicznej. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Brazylii nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2014/245/UE.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2014/245/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
